

har ikke i det givne Øjeblik, da man bestemte Anlægets Størrelse, kunnet forudse, hvor rask Udviklingen har kunnet gaa, og man har faaet næsten alle Ting byggede for smaat. Det har imidlertid ikke medført store Ulemper, thi Forholdet har som Regel været, at det, som det er kommet til at dreje sig om, var, at der skulde købes nogle Kvadratalen Jord eller udføres et Stykke Arbejde, der krævede nogle Penge. Og da vi som Regel have haft Jord nok, Arbejdskraft nok og ogsaa Penge nok, er det gaaet ganske godt, og hvis der ikke paa den nye Banegaard var andre Forhold end de almindelige, skulde jeg ikke have holdt saa stærkt paa at faa Tunnelens Bredde udvidet, som jeg har gjort. Men Tingene er, at har man en Gang faaet Tunnelen bygget, og den saa viser sig at være for lille, vil det være næsten umuligt at udvide den. Tænk Dem dette, at der er bygget en underjordisk Vej tværs under alle disse Spor, hvor der løbe Tog ustandselig frem og tilbage, og man saa skulde til at bryde dette ned for at udvide det underjordiske Anlæg, man kan sige sig selv, at det ikke alene vil koste mægtige Summer i Forhold til Anlægets Størrelse, men at det vil berede Driften saadanne Vanskeligheder, at jeg tror at have Ret til at sige, at naar den Tunnel en Gang er bygget, bliver den aldrig udvidet.

Jeg mener derfor, at vi bør gaa til at bygge Tunnelen en hel Del større end foreslaaet af Ministeren, og jeg kunde have ønsket endnu større, end Ændringsforslaget gaar ud paa. Jeg indrømmer imidlertid, at de Argumenter, som den højtærede Minister har ført i Marken i Udvalget for ikke at gaa ud derover, ere af en saadan Beskaffenhed, at man maa bøje sig for dem. Jeg beklager blót, at Anlægsingeniørerne, der have haft med denne Sag at gøre, ikke i sin Tid have set, at dette Anlæg var nødvendigt og indrettet sig derefter. Saa kunde det være blevet bedre, end det nu er muligt at faa det. Under de givne Forhold skal jeg meget anbefale at stemme for Forslaget i den Form, det har, idet jeg saa venter, at den højtærede Minister vil skaffe os den Tunnelbredde, som her er Tale om som Maksimum.

H. Neergaard: Jeg vil kun gøre den Bemærkning, at da vi ere enige i Udvalget om Sagen, kan jeg ganske slutte mig til de rigtige og betegnende Udtalelser, som den ærede Ordfører fremsatte, og dermed skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Martin Olsen: Under almindelige Forhold vilde der ikke være Anledning for samtlige Partier i Udvalget til at tage til Orde, naar Udvalget er enig, men da det her drejer sig om et specielt Tilfælde, synes jeg, at der ogsaa fra vor Side maa gøres en Bemærkning. Den ærede Ordfører udtalte, at der i Udvalget var stillet Forslag om en Tunnel paa 4 Meter. Det er rigtigt. Den ærede Ordfører tilføjede vistnok ikke, saa vidt jeg hørte, at der var Flertal herfor, men det er ogsaa rigtigt. Det, som ligger for her, er et Kompromis, og det er, som Kompromiser ere. Det er et Kompromis mellem de forskellige Anskuelser for dog i alt Fald at faa gennemført en Tunnel paa $3\frac{1}{4}$ Meter. Men det er rigtignok ogsaa under den bestemte Forudsætning fra deres Side, som stillede Forslag om en Tunnel paa 4 Meter, at vi faa en Tunnel paa $3\frac{1}{4}$ Meter. Formen for Forslaget har mindre at sige, naar kun Realiteten gennemføres, at vi faa en Tunnel af den Bredde, som Flertallet i Udvalget ønsker, og jeg skal da ikke opholde mig ved Forslagets Form. Kun vil jeg sige, at det kunde jo tænkes, at Statsbanernes Administration under Hensyn til, at den er kommen lidt post festum med dette Forslag, ikke gerne vilde erkende, at der bør være en saa bred Tunnel, og at Ministeren derfor kunde faa nogen Vanskelighed hos Administrationen ved at faa sin Tanke om de $3\frac{1}{4}$ Meter gennemført. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister, at han holder uvægerlig fast ved disse $3\frac{1}{4}$ Meter, saa at vi faa en forholdsvis god Tunnel. Ikke fordi jeg tror, at den i Længden vil vise sig bred nok, men fordi det under de foreliggende Forhold vistnok er det højeste, vi kunne naa, vil jeg slaa mig til Taals dermed.

Jeg vil slutte mig til de anbefalende Ord, som den ærede Ordfører fremsatte om Benyttelsen af dansk Arbejde. I denne Forbindelse bliver det nærmest Arbejdskraft, der bliver Tale om, da det væsentlig kun er Cement, der skal bruges, og dette have vi let ved at faa her i Landet. Jeg gaar ud fra, at der naturligvis bruges dansk Cement. Men under Hensyn til, hvad den ærede Ordfører anførte, at der navnlig i Byggevirksomheden og specielt i København er megen Arbejdsløshed, vil det ikke være umotiveret at slaa fast, at der fortrinsvis, for ikke at sige udelukkende, bør benyttes dansk Arbejdskraft.

Der blev ved første Behandling fremsat et Spørgsmaal af det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen), fordi det ærede